בית אהרן — לשבת קודם סליחות

איתא במדרש. אמר ר' שמואל בר נחמני לפי שבעוה"ז הזכר מסבב אחר הנקבה. אבל לעתיד לבא הנקבה תסבב אחר הזכר שנאמר נקבה תסובב גבר ולכך בעוה"ז הקב"ה מחזר אחר ישראל שיעשו תשובה אבל לע"ל ישראל מחזרים אחר הקב"ה שיעשה רצונם שנאמר נקבה תסובב גבר. עכ"ל המדרש:

להבין החילוק. כי כשהזכר מחזר אחר הנקבה. יש לו עבודות קשות כי צריך לראות שלא יהי' לו ח"ו איזו מחשבה רעה ושום פני' ותאוה ובפרט תאות המשגל כמאמר הגמרא אשה חמת מלא צואה ופיה מלא דם והכל רצין אחריה. אבל כשהנקבה מסבבת אחר הזכר אזי היא מסבבת אותו ומייחדת אותו ומחשבתו אצלה ומשפיע לה בלי שום מחשבה זרה ותאווה ח"ו. ולזה בעוה"ז הזכר מסבב את הנקיבה כמאמר הגמרא גלוי וידוע לפניך שרצונינו לעשות רצונך אלא מי מעכב שאור שבעיסה מעכב. כי יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום. ויום ולילה לא ישבות ולא ינוח. ולזה צריך האדם להיות מאד זריז ונשכר שלא ישמע אליו ולא לעשות ח"ו שום דבר למלא תאוותו. ולהרחיק מעצמו כל מחשבות רעות. אבל לימות המשיח שיתבטל היצה"ר לגמרי אזי הנקיבה תסובב גבר. היינו שכל בחינת נקבות יסבבו את בחינות זכרות להשפיע להם. כי כל מה שנמצא בעולם הכל הוא בחי' זכר ונקבה ולזה בעוה"ז הקב"ה מחזר אחר ישראל שיעשו תשובה כי רוצה שלא יקבלו ח"ו החיצונים ההשפעה. כי ממנו אין שום מניעה כי הוא משפיע תמיד כל טוב לישראל רק מחמת חסרון המקבלים מקבלין ח"ו הסט"א. וישראל יונקים מהתמצית. ולזה מחזר הקב"ה אחר ישראל שיעשו תשובה כדי שיוכלו ישראל לקבל ההשפעה ושלא יתערב זר ח"ו. וזה נקרא בחי' זכר. אבל לעתיד שיתבטל היצה"ר והקליפה יתבטל לגמרי. ולא יהי' שום כח להסט"א אזי יהיו ישראל מחזרים אחר הקב"ה שיעשה רצונם ושישפיע להם כל הצריך להם לישראל לכל הבחי' שנאמר נקבה תסובב גבר:

בפסוק כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כ"א הרוה את הארץ והולידה והצמיחה וכו' כן יהי' דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כ"א עשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתיו. ע"כ:

ולכאורה היו צריך לכתוב כן הוא דברי. מהו כן יהי' שהוא לשון צווי. אבל באמת פי' הכתוב כך הוא כי כאשר ירד הגשם והשלג מן השמים אזי הארץ מקבלת אותה הטיפה בתוכה ומזרעת ומולידה רק שמקודם צריכה הארץ להכין עצמה לקבל הטיפה. כמאמר הגמרא אין טיפה יורדת מלמעלה אלא א"כ טיפיים עולות מלמטה כנגדה. וזהו בחי' העלאת מ"נ ואח"כ מקבלת מ"ד. כן יהי' דברי אשר יצא מפי לכל איש ישראל לא ישוב אלי ריקם. וזהו בחינת מ"ד וצריך כל אדם להעלות טיפיים כנגדן. היינו להכין א"ע ולטהר עצמו ולבו ולעשות עצמו כלי לקבל דיבור של

הקב"ה כדי שיעשו פירות שזה נקרא בחי' העלאת מיין נוקבין ולזה כתב כן יהיה לשון צווי. כי מקודם צריך לאתערותא דלתתא כדכתיב ואיד יעלה מן הארץ: